

Jeg finder det ikke ønskeligt, at al uddannelse vedrørende IT, sprog og læring samles på et eventuelt kommende DPU. Jeg har forstået, at undervisningsministeren er enig heri.

Spm. nr. S 2637

Til forskningsministeren (11/5 2000) af:

Karen Rønde (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorvidt hun finder det hensigtsmæssigt, at der er en vis geografisk spredning af efter- og videreuddannelsesmuligheder vedrørende IT, sprog og læring?«

Svar (18/5 2000)

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Indledningsvis bemærkes, at godkendelse af udbud af efter- og videreuddannelse hører under undervisningsministerens ressort.

Jeg finder det hensigtsmæssigt, at der er en vis geografisk spredning af efter- og videreuddannelsesmulighederne også vedrørende IT og læring under forudsætning af, at der sker en hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcerne på dette område.

Ad spm. nr. S 2098

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 6826, lød således:

Til justitsministeren (24/3 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage for at stramme straffeloven, således at når en person søger asyl i Danmark - hvad enten det er af politiske eller andre grunde - vil der under ingen omstændigheder blive givet asyl til personen, hvis denne begår nogen form for kriminalitet under den periode, hvor der søges om asyl, herunder særligt, når der begås personfarlige forbrydelser, såsom vold og røveri?«

Supplerende svar (22/5 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som det fremgår af Justitsministeriets foreløbige svar af 4. april 2000, har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse fra Indenrigsministeriet, hvorunder udlændingelovgivningen hører.

Indenrigsministeriet har oplyst følgende:

», at spørgsmålet om meddelelse af asyl til udlændinge, herunder til udlændinge, der begår strafbart forhold, er reguleret i udlændingeloven. Det følger af udlændingelovens § 32, jf. §§ 22-24, at en asylansøger, der begår et strafbart forhold her i landet, i forbindelse med en dom for strafbart forhold under visse nærmere betingelser vil kunne udvises med indrejseforbud.

Efter udlændingelovens § 10, stk. 2, kan udlændinge, som har indrejseforbud, meddeles asyl, medmindre særlige grunde taler derimod.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at sådanne særlige grunde i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 33, stk. 2, kan foreligge, hvis udlændingen er til særlig fare for landets sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom her i landet for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. Udlændingevalgets betænkning nr. 1326, side 831.

Flygtningenævnet har i den forbindelse oplyst, at nævnet i sin vurdering af, om særlige grunde taler imod at meddele asyl, lægger vægt på karakteren og grovheden af den begåede kriminalitet sammenholdt med straffens længde, og at bestemmelsen primært har været anvendt i forbindelse med domme for narkokriminalitet.

De udlændinge, der med henvisning til udlændingelovens § 10, stk. 2, meddeles afslag på asyl, kan alene udsendes af landet under de i udlændingelovens § 31 angivne betingelser.

Efter udlændingelovens § 31, stk. 1, må en udlænding ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951 artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Det samme gælder en udlænding, der er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, medmindre der er bestemte grunde til at antage, at udlændingen frembyder fare for landets sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må antages at frembyde nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, jf. udlændingelovens § 31, stk.